

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ (ΟΜΑΔΑ Α΄)
ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ (ΟΜΑΔΑ Β΄)
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

A.

Περίληψη

Ο συγγραφέας παρουσιάζει τη μορφή του δημιουργικού σχολείου. Αρχικά, υποστηρίζει ότι προς αυτό το στόχο πρέπει να προσανατολίζονται και όλοι οι εμπλεκόμενοι στην εκπαιδευτική διαδικασία. Κατόπιν, αναφέρει πως η οργάνωση της σχολικής ζωής σε ένα τέτοιου είδους σχολείο ενδείκνυται να ενισχύσει τις επιλογές των μαθητών, καθώς και τις ομαδικές εργασίες. Επιπλέον, σημειώνει πως ο εκπαιδευτικός θα δώσει έμφαση στη συμμετοχή των μαθητών στο διάλογο και θα φροντίσει το είδος των ερωτήσεων. Στη συνέχεια, παραθέτει το αίτημα της δημιουργικότητας, δηλαδή την υποβολή των ερωτήσεων χωρίς τη γνώση της απάντησης από τους μαθητές. Ολοκληρώνει το συλλογισμό του με τη διαπίστωση ότι το σχολείο της δημιουργικότητας συντελεί στην αυτενέργεια των μαθητών.

B1.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι το σημερινό σχολείο είναι ανάγκη να απαλλαγεί από τα αναχρονιστικά στοιχεία, ώστε να καταστεί δημιουργικό. Αρχικά, απαιτείται η αποβολή της μηχανικής μάθησης και της τυποποιημένης διδασκαλίας. Επίσης, χρειάζεται να απομακρυνθεί η διδασκαλία από την παθητική επανάληψη και την αυταρχικότητα του εκπαιδευτικού. Ακόμα, είναι απαραίτητο να αποφευχθεί η πίεση των εξετάσεων, καθώς και το ασταμάτητο «κυνήγι» της ύλης και του χρόνου. Επομένως, το σχολείο οφείλει να δώσει έμφαση στη συμμετοχή των μαθητών και στο διάλογο, ώστε να γίνει δημιουργικό.

B2.

α) Τα δομικά μέρη της δεύτερης παραγράφου είναι τα εξής:

-Θεματική περίοδος: « Πιο συγκεκριμένα...τους ενδιαφέρουν.»

-Σχόλια-λεπτομέρειες: «Να αντιτίθεται...χρόνου»

-Πρόταση-κατακλείδα: παραλείπεται

β) Οι τρόποι και οι προϋποθέσεις για την οργάνωση του δημιουργικού σχολείου

B3.

θέλει = επιθυμεί, αποσκοπεί

διδάσκοντες = εκπαιδευτικοί

αδιάκοπο = συνεχές, αέναο

να μην ξέρετε = να αγνοείτε

συλλογικής = ομαδικής, καθολικής

B4.

Μετατροπή σε παθητική σύνταξη:

Στο δημιουργικό σχολείο η συμμετοχή των μαθητών στο διάλογο θα τονιστεί ιδιαίτερα απ' το διδάσκοντα, ώστε να είναι όσο το δυνατόν ενεργητικότερη. Θα προσεχθεί, επίσης, ιδιαίτερα το είδος των ερωτήσεων. (εννοείται ποιητικό αίτιο: από το διδάσκοντα, από την προηγούμενη πρόταση.)

Σημείωση: Με την ενεργητική σύνταξη ο συγγραφέας επιθυμεί να τονίσει το υποκείμενο της ενέργειας και να προσδώσει ζωντάνια και οικειότητα στο λόγο του.

Με την παθητική σύνταξη, αντίθετα, ο συγγραφέας επιθυμεί να τονίσει την ενέργεια-την πράξη και όχι το πρόσωπο που ενεργεί, ενώ προσδίδει τυπικό και επίσημο ύφος στο λόγο του.

Γ1.

Επικοινωνιακό πλαίσιο: Άρθρο

Επομένως ζητείται τίτλος:

«Η σημασία του δημιουργικού σχολείου»

Πρόλογος

Το σχολείο, διαχρονικά, αποτελεί έναν τόπο μόρφωσης, αγωγής και παιδείας. Η σημαντική προσφορά του δεν εντοπίζεται μόνο στην παροχή γνώσεων, εξειδίκευσης ή ευκαιριών δημιουργικής απασχόλησης αλλά κυρίως στη διαμόρφωση του χαρακτήρα, της προσωπικότητας και των ηθικών αξιών του ατόμου. Κατά τη διάρκεια της σχολικής ζωής ο μαθητής είναι απαραίτητο να αποκομίσει τα εφόδια εκείνα που θα τον βοηθήσουν να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας. Το σχολείο υποχρεούται, λοιπόν, να λειτουργήσει επικουρικά με ποικίλους τρόπους στην προσπάθεια αυτή.

Α' ζητούμενο: Εφόδια που αποκτά ο μαθητής κατά τη διάρκεια της σχολικής ζωής:

-Πνευματική καλλιέργεια:

α) Κατάρτιση και γνώσεις: καλλιέργεια νοητικών διεργασιών του ατόμου, ολόπλευρη μόρφωση, αντίληψη του περιβάλλοντος κόσμου

β) Καλλιέργεια της λογικής, της κριτικής ικανότητας και του προβληματισμού: το άτομο διευρύνει τους πνευματικούς του ορίζοντες, οξύνει την κρίση του, εμβαθύνει στον εαυτό του, καλλιεργεί τον κριτικό στοχασμό και την ανεπηρέαστη σκέψη.

Το άτομο οδηγείται στην αυτογνωσία και την αυτοκριτική.

-Ηθική καλλιέργεια:

Το άτομο έρχεται σε επαφή με αιώνιες και αναλλοίωτες ηθικές αξίες, εξευγενίζεται ο εσωτερικός του κόσμος, εκλεπτύνονται τα συναισθήματά του, ευαισθητοποιείται η ψυχή του.

-Κοινωνικοποίηση:

α) Ο μαθητής ασκείται στην ομαδική ζωή, την υπευθυνότητα και τη συλλογικότητα. Συνεργάζεται, αμιλλάται, αναγνωρίζεται και καταξιώνεται.

β) Ευνοείται η προσαρμογή του νέου σε ένα σύνολο αρχών και αξιών που συνδέονται με την κοινωνική ζωή και προετοιμάζεται η δημιουργική ένταξή του στο σύνολο.

-Αισθητική καλλιέργεια:

Καλλιεργούνται τα αισθητικά κριτήρια του ατόμου, αποφεύγεται η τυποποίηση της εποχής και η κυριαρχία του ψυχρού ορθολογισμού.

-Αναπτύσσεται η πολιτική συνείδηση και η δημοκρατική συμπεριφορά του ατόμου. Παρέχονται στο νέο ερεθίσματα πολιτικής σκέψης και προβληματισμού. Εκπαιδεύεται στο γόνιμο διάλογο.

-Προετοιμάζεται το άτομο για την επαγγελματική του σταδιοδρομία, εφοδιάζεται με την απαραίτητη τεχνογνωσία και εμπειρία.

Β' ζητούμενο: Τρόποι με τους οποίους το σχολείο μπορεί να γίνει πιο δημιουργικό:

-Εισαγωγή νέων τεχνολογιών στο σχολείο, που παρέχουν απεριόριστες δυνατότητες μάθησης. Εξοικείωση του μαθητή με τις νέες τεχνολογίες και εκπαίδευσή του στην αξιολόγηση, την επιλογή και την κατανόηση των πληροφοριών (ατομικές ή ομαδικές/ συνεργατικές προσπάθειες)

-Μεταβολή του ρόλου του εκπαιδευτικού, ώστε από απλός μεταδότης γνώσεων να μετατραπεί σε συντονιστή της μαθησιακής διαδικασίας. Οργάνωση και σχεδιασμός της διδασκαλίας έτσι ώστε να προωθείται η πρωτοβουλία η αυτενέργεια και η συμμετοχή του μαθητή στο μαθησιακό περιβάλλον.(Σωκρατικός δάσκαλος)

-Έμφαση στη βιωματική μάθηση και απομάκρυνση από τη στείρα απομνημόνευση (έκδοση εφημερίδας ή περιοδικού, σχολικές θεατρικές παραστάσεις, οργανωμένες επισκέψεις)

-Αποσύνδεση του σχολείου από το αγχωτικό πνεύμα των εξετάσεων που επιβάλλει τη στείρα απομνημόνευση, καθώς και από την ωφελμιστική αντιμετώπιση της γνώσης. Έμφαση στην κριτική μάθηση.

-Ενίσχυση του φορέα επαγγελματικού προσανατολισμού των νέων με λεπτομερή ενημέρωση για τις επαγγελματικές επιλογές και προοπτικές.

-Εισαγωγή νέων μαθημάτων με αναφορές σε σύγχρονα θέματα και προσαρμογή των βιβλίων στις σύγχρονες απαιτήσεις. Απαλοιφή των στερεοτύπων με στόχο την αποδοχή της διαφορετικότητας.

Επίλογος

Καταλήγοντας, η σχολική πραγματικότητα είναι ένα από τα ουσιαστικότερα στάδια για την ολοκλήρωση της προσωπικότητας του μελλοντικού ενήλικα πολίτη. Μαζί με το οικογενειακό περιβάλλον αποτελεί έναν ουσιαστικό φορέα κοινωνικοποίησης, συντελώντας έτσι στη δημιουργία αξιών, γνώσεων και ικανοτήτων που θα προσδώσουν τα στοιχεία εκείνα που οφείλει να διαθέτει κάθε ενεργός πολίτης σε μια ευνομούμενη κοινωνία.

Επιμέλεια: Βασιλειάδου Μ. - Εσκιτζή Ρ. - Ευθυμιάδου Ν. – Μπάσιου Α. - Παρασχάκη Ε. - Σεβρής Κ. - Χατζηνικολάου Ν.